

ROK-C 17 Niedziela zwykła

Łk 11, 1-13

Gdy Jezus przebywał w jakimś miejscu na modlitwie i skończył ją, rzekł jeden z uczniów do Niego: „Panie, naucz nas się modlić, jak i Jan nauczył swoich uczniów”. A On rzekł do nich: „Kiedy się modlicie, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo. naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień, i przebac nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie”. Dale mówił do nich: Ktoś z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: „Przyjacielu, użycz mi trzech chlebów, bo mój przyjaciel przybył do mnie z drogi, a nie mam co mu podać”. Lecz tamten odpowie z wewnątrz: „Nie naprzykrzaj mi się! Drzwi są już zamknięte i moje dzieci leżą ze mną w łóżku. Nie mogę wstać i dać tobie”. Mówię wam: Chociażby nie wstał i nie dał z tego powodu, że jest jego przyjacielem, to z powodu jego natręctwa wstanie i da mu, ile potrzebuje. I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą. Jeżeli którego z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpion? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą.

1 Każda modlitwa jest spełniona

Znamy z historii biblijnej wydarzenie, jak to Bóg wezwał Abrahama z Ur Chaldejskiego do Kanaanu. Posłuszny Bożemu wezwaniu zabrał cały swój dobytek i wyruszył w drogę. W opisie jego wędrówki przedstawione są dwa miasta: Sodomia i Gomora. Miały one bardzo złą reputację. Grzeszność mieszkańców przekraczała wszelkie granice. Bóg postanowił zniszczyć te miasta, ale za mieszkańcami wstawiał się Abraham. Niemal natarczywie błaga Boga, odwołując się do istnienia w tych miastach ludzi sprawiedliwych. Pyta Boga, czy ocali miasta ze względu na dziesięciu sprawiedliwych. Słowa Chrystusa z dzisiejszej Ewangelii niejako przylegają do modlitwy Abrahama. Chrystus poleca uczniom: **Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą.** Ileż prośb zostało wysłuchanych. Czy nie świadczą o tym wota dziękczynne, umieszczone na przykład w kaplicy Czarnej Madonny na Jasnej Górze i w wielu sanktuariach na całym świecie? Prosimy o coś i zostajemy wysłuchani. Ale przecież nie zawsze owocem modlitwy jest spełnienie naszych pragnień. Czyżby były modlitwy niewysłuchane? Chrystus każe nam w modlitwie zwracać się do Boga jako ojca. Wspomnijmy naszych rodziców - ojca i matkę. Pewni co do ich miłości prosiliśmy ich o wiele różnych rzeczy. Czy zawsze mówili nam: *tak*? A czy mówili: *nie*, to czy to znaczy, że nie słyszeli naszej prośby? Mówili czasem: *nie*, ponieważ wiedzieli od nas więcej. Wiedzieli, co w danej chwili jest nam najbardziej potrzebne. Czasem wiedzieli też, że spełnienie naszej prośby mogłoby być dla nas niekorzystne. Czasami kazali nam czekać na spełnienie naszej prośby. Czekanie było nam potrzebne, abyśmy nieco zmądrzeli. Najważniejsze w tym wszystkim, niezależnie od odpowiedzi rodziców: *tak, nie, poczekaj*, było to, że oni byli, że mieliśmy kogo prosić. Byliśmy pewni ich obecności w naszym życiu i ich miłości. Używając tego porównania, możemy powiedzieć, że Bóg wysłuchuje naszych prośb i odpowiada: *tak, nie, poczekaj*. Niezależnie od tego, jaka jest Boża odpowiedź na naszą modlitwę, modlitwa jest zawsze spełniona. Pozwala nam zawsze pełniej odkrywać obecność i wielkość Boga. Umacnia pewność, że Bóg jako dobry Ojciec czuwa nad nami. Modlitwa buduje jedność między Bogiem a człowiekiem.

Chrystus nie tylko zachęca do wytrwałej modlitwy, ale daje także jej konkretny przykład. Uczy nas modlitwy *Ojcze nasz*, którą nazywamy Modlitwą Pańską. Pierwsza część tej modlitwy koncentruje się na sprawach odnoszących się do Boga: byśmy zawsze szukali woli Bożej i w niej odnajdywali mądrość życia. Druga część tej modlitwy koncentruje się na naszych ziemskich potrzebach. Kończymy tę modlitwę prośbą o wyzwolenie nas od wszelkiego zła, zarówno fizycznego, jak i moralnego. Wezwania Modlitwy Pańskiej, jak i ich kolejność mają być wzorem naszej codziennej modlitwy.